

iskelmä

t ä h t i k u v a s t o

the sounds

Nykyaikana ovat kitaravoittoiset soitinyhtyeet mitä suurinta muotia. Mikä on muotia muualla, on se myös muotia meillä Suomessa. Sen jälkeen kun kitaramusiikki alkoi tulla suosituksi, alettiin täälläkin perustaa kitarayhtyeitä. Kohta ensimmäisten kitaralevyjen ilmestymisen jälkeen alkoivat parhaat yhtyeet eroittua muista. Myyntiluvut kasvoivat ja pian huomattiin suosituimmaksi yhtye, joka kantaa nimeä: The Sounds — Äänet.

Nykyistä asemaansa The Sounds ei ole saavuttanut ilmaiseksi eikä ilman ponnisteluja. Vuonna -61 havaitsi neljä musiikkia harrastavaa koulupoikaa, että he voisivat yrittää musisoida yhdessä. Kolmella kitaralla ja rummuilla lähdettiin musiikinopiskeluun. Pojat tajusivat, etteivät he lähteneet kaikkein ruusuisimmalle polulle, mutta tiiviin harjoituksen tulokset alkoivat pian näkyä. Tietenkin kukin pojista oli harrastanut musiikkia jo aikaisemmin omalla tahollaan, mutta yhteisötoito vaati enemmän. Pian pojat pääsivät radion koesoittoon — myönteisin tuloksin. TV:kin alkoi hämmöittää, mutta poikien tuli ajatella kouluun ja niin he tyytyivät esiintymään koulujuhliissa.

Ottaen huomioon sen, että pojat istuvat vielä koulunpenkillä, ei aikaa tahdo olla riittävästi harjoittelulle. Kaikesta huolimatta kaikki vapaa-ajat käytetään uusien kappaleiden harjoittamiseen ja jo opittujen kappaleiden uudelleen kertaamiseen. Pojat harjoittelevat esikaupunkialueella, kellarissa, useiden tukevien ovien takana. Sieltä he pääsivät soittamaan levyille ja jo ensimmäisestä levystä, joka sisälsi kappaleet "Emma" ja "Mandshurian Beat", muodostui todellinen myyntimenestys. Levy pysyi useiden viikkojen ajan myyntilistojen ykkösenä ja niin olivat pojat lunastaneet paikkansa levyjä ostavan nuorison parissa. Toisella levyllä oli uudelleen lämmitetyt kappaleet "Kulkuri" ja "Troika", ja sekin kiipesi ilahduttavasti myyntilistojen kärkeä kohti. "Yksinäinen kitara" ja "Muurari" ovat kolmannella levyllä, mikä on päässyt jo kahdenkymmenen eniten myydyin levyn joukkoon. Lisää on levytyksiä tiedossa ja toivoa sopii, että nekin onnistuvat yhtä hyvin kuin edellä mainitut esitykset.

Pojat ovat yksimielisiä siitä, että paras kitarayhtye tällä hetkellä on ehdottomasti amerikkalainen The Ventures, joka onkin kaikkien heidän ylin suosikki. Kesällä -63 olivat pojat suurella, koko maata käsittä-

Autoilevat iskelmätähdet

oli elokuun numerossa julkaistun kilpatehtävämme nimenä. Oikea ratkaisu oli: 1 — USA, 2 — D, 3 — GB ja 4 — SF. Arvonassa jakautuivat palkinnot seuraavasti: 30 mk — Lasse Harju, Iso Roobertink. 3—5 E 59, Helsinki; 20 mk — Terttu Hentunen, Esterink. 20, Imatra, ja 10 mk — Marja-Liisa Kärki, Viitasaari kk. Onnitellumme!

vällä mainoskiertueella, saaden kaikilla esiintymispai-koilla valtaiset suosionosoitukset. Pojilla on tarkoituk-sena liittää ohjelmistoonsa yhä suuremmassa määrin laulunumeroita, jotta ohjelmisto saataisiin entistä moni-puolisemmaksi.

Yhtyeen rumpalina, sovittajana ja myös laulusolis-tina toimii **Johnny Liebkind**. Hän on syntynyt Helsin-gissä 22. 9. -45 saaden syntymälahjakseen ruskeat sil-mät, mustan tukan ja miellyttävän kauniin lauluäänen. Tämä 179 senttiä pitkä katseidenkerääjä aloitti mu-siikkiopintonsa kuusivuotiaana. Ensimmäisenä instru-menttina oli viulu, josta hän siirtyi pianoon sekä loppu-pujen lopuksi rumpuihin. Rummut ovat osoittautuneet hänelle parhaiksi soittimiksi, joita hän hoiteleeikin ehdottomalla varmuudella. Kun yhtye kaipaa laulu-solistia, Johnny tarttuu mikrofonin ja yleisö on varmasti tyytyväinen. Töölössä VI luokkaa käyvä Johnny kuunte-lee mielellään Barney Kessel-nimisen muusikon levyjä. Musiikki ei ole hänen elämänuransa, vaan tähtäimessä on opiskelu Kauppakorkeakoulussa. Musiikin lisäksi Johnny ennättää harrastamaan jalkapalloa, käsipalloa ja talvella jääkiekkoa. Ensimmäisellä laululevyllään Johnny esittää kappaleet "Hymyhuulet" ja "Iltaseuraa".

Soolokitaristina yhtyeessä toimii munkkiniemäläinen **Henrik Granö**. Hän on syntynyt 27. 9. -47 Helsingissä. Kreikkalaisella profiililla varustettu Henrik on peräti 185 senttiä pitkä. Hän aloitti musiikkiopintonsa kuusi-vuotiaana pianolla siirtyen sen jälkeen viuluun, jota soittelee vieläkin. Kitara on silti nykyisellään hänen tärkein instrumenttinsa. Vaikka Henrik onkin haaveillija luonteeltaan, ottaa hän musiikin harjoitukset vaka-vasti. Munkkiniemessä VII luokkaa käyvä Henrik har-rastaa kaikkina vapaa-aikoinaan musiikkia, ottaen mm. viulutunteja. Hänen suuria suosikkejaan ovat Dave Brubeck ja David Oistrach.

Yhtyeen bassokitaristina toimii **Peter Ekman**. Hel-singissä 14. 11. -45 päivänvalonsa nähnyt Peter tunnea-taan yhtyeen hauskuuttajana. 168 sentin pituuteen ve-nynyt Peter aloitti musiikinopintonsa kahdeksanvuotiaana pianolla. Harmonikan ja tavallisen kitaran kaut-ta hän vihdoinkin päätyi sähköiseen bassokitaraan. Munkkiniemessä asuva ja Töölössä koulunsa VI luokkaa käy-vä Peter ei omaa muita suosikkeja kuin amerikkalaisen The Ventures yhtyeen. Tulevaisuus hänelle on vielä hämärän peitossa, mutta musiikkia hän aikoo harras-taa, sitä edelleen kehittään. Hänen muita harrastuk-siaan ovat jalkapallo, jääpallo ja moottoriurheilu.

Yhtyeen rytmikitaraa soittaa vaalea **Timo Puustinen**. Hän on syntynyt 6. 9. -44 Helsingissä. Pituutta hänellä on 178 senttiä ja musiikinopiskelun hän aloitti vasta kolmetoistavuotiaana kitaralla. Munkkiniemessä VII luokkaa lukeva Timo tähtää teknilliselle alalle toivee-naan päästä Polille opintojaan jatkamaan. Hänen suu-ria suosikkejaan on moderni jazz ja Dave Brubeck. Rakkaimpia harrastuksia ovat hänelle musiikki, vah-vistinlaitteet ja nopeat moottorit. Timo antaa erityisen arvon kvartetissa vallitsevalle toverihengelle.

YRJÖ-OLAVI

